

torn omgivende, stærkende Slim Klæbes sammen i store Klager, der ikke let stilles fra Underlaget, med mindre dette er af en saa usammenhængende Bessaffenhed, at dette selv (saaledes som Sand) let lader sig forstyrre; man kan saaledes optage Kognakager af indtil 1 Fods Gjennemnit og 1 Tommes Tykkelse (Boeck). Ungen udflæktes efter 24 Dages Forløb, og efter nogen Lids Forløb forlader den Bunden, hvorpaa den hidtil har hvilet, for at opsoge sin Føde blandt de smaa mer eller mindre mikroskopiske Organismer, navnlig smaa Krebsdyr, hvorpaa Havet til enhver Tid er rigt nok til at føde ikke blot Sildeyngelen, men ogsaa de store Stimer af vogn og halvvoget Silde, der saagodt som altid indeholde mange Tusinder af disse Smaadyr i deres Maver (de norste Fiskeres „Rødaat“, fordi, naar Smaatrebs, som almindelig er Tilfaldet hos os, danne Sovedmassen, den røde Farve af de halvfordøjede Skaller er den fremherskende). Efter Kognakstningen træffe de Store atter bort, men de Unge staae, indtil det første Aar er gaaet, inde paa grundt Bunde, og Unger af Foraarsildten paa 1½ til 2 Tommers Længde ere ikke sjældne Gjæster i Reiseruserne om Sommeren i Juni og Juli, men de ere saa svage, at de ikke taale at tages ud af Vandet og berøres lempelig med Haanden uden at dø.

Nalenes Forplantning er endnu meget ukendt. Deres Vandringer om Efteraaret er sikkerlig en Slags Anglevandring, men naar Vægene fastes, eller naar og hvor de befrugtes, vides ikke, man har kun derom Formodninger, hvorpaa man ikke tør forlade sig saa sikkert som paa virkelige Kjendsgjerninger. Det Eneste, man med Sikkerhed veed, er, at Yngelen i Mai Maaned vandrer op i de første Vandløb, og at denne Vandring kun staar paa i to til tre Uger, de ere da tre til fire Tommer lange, men allerede længe inden den Tid kan man fætte dem op paa lavt Vand fra Græstuerne, men de ere da meget mindre, kun to til to og en halv Tomme lange (saaledes i Kallebodstrand i de første Dage af Marts), heller ikke alle Ungerne vandrer op i Aerne, thi jeg har skrabet dem op fra Bunden ved vore Kyster paa 3—5 Favne ved Midsummerstid, om dette end kan have været en Undtagelse. Den udvogne Nals Vandringer fra det første Vand ud i Havet og langs Kysterne om Efteraaret ere bekendte nok, og Betingelserne for, at Fiskeriet paa dem lykkes, er, at Nætterne ere mørke, og det blæser en jevn Baalandsvind. Fiskeriet varer kun de mørke Nætter i to Maanestifter i September og Oktober, efter den Tid forsvindr Nalene.

Gaierne og Røkkerne, som ialtsald kun i den nordlige Del af Rategattet ere af større Betydning for Fiskeriet føde enten vel udviklede levende Unger (Righaten) eller lægge store Æg, forvarede i en stærk Skal, som lægges paa

dybere Vand, men Yngelens Forhold er kun lidet kjendt.

Det ved vore Kyster dreve Fiskeri retter sig naturlig efter de i det foregaaende fremstillede Livs- og Vandningsforhold hos Fisken og lade sig i saa Træk generalisere som Følgende. Det maa da stadig beholde sin ments, at man i Regelen sjældent kommer ud paa dybere Vand end en 8 à 10 Favne Vand med faststaaende Redskab, men i Regelen holder sig inde paa meget lavere Vand, en 3—5 Favne, undtagen i den varmeste Sommeretid. Hvor langt dette er fra det faste Land, er høist forskjelligt efter Bوندens Form og Sammensætning; i den Henseende lader sig ikke sige noget Almindeligt.

Det Fiskeri, som kan drives hele Aaret rundt, naar intet andet mere fordelagtigt staar for Døren, er Løsfiskeriet, som drives med Garn eller Kroge fra Vinterens Begyndelse og til hen i Marts, April, da det mere fordelagtige Flynbergarnsfiskeri og Vaarsildfiskeri begynder, det sidste drives enten med Bundgarn eller egentlige Sildegarn, der paa de fleste Steder sættes inde paa et Par Favne Vand, fortsættede ved en Sten, kun saa Steder, som i Kalleboderne, kan det betale sig at drive efter dem. Flynbergarnsfiskeriet holder ved til helt ind i August for dem, som ikke have Makrelgarn, thi disse holde op med Flynbergarnene, naar Makrelen og Hornfisken staa under Kysten; Garnene, som bruges til Fiskeriet efter disse to Fiskearter, anvendes paa de fleste Steder paa samme Maade som Garnene for Vaarsildten. Naar Høsttiden begynder at vise sig i August Maaned, lægges alt Andet tilside i hele Sildeiden, idet man bruger enten Driidgarnene, hvor Søen er aaben, eller Bundgarn. Efter Sildefiskeriets Ophør begynder man igjen med Kroge og Garn efter Løfken.

Det vil heraf og efter de biologiske Forhold være klart, at Kysterne saa at sige hele Aaret igennem ville være mer eller mindre besatte med faststaaende Fiskeredskaber i Nærheden af Land, enten Garn eller Kroge, og det vil skjønnes, at saadanne Redskaber ikke kunde være til synnerlig Hinder eller Forstyrrelse for andre Fiske end netop for dem, som efter deres Størrelse nødvendigtvis maa blive hængende i dem.

Den Rogn og Fiskeyngel, som der kunde være Tale om at ødelægge, er i Foraarsmaanederne egentlig kun Vaarsildens (og Stenbiderens) Rogn, der affættes paa Bunden, og som fordrer Forløb af en vis Tid, inden Yngelen slipper ud af Æggene, som der kunde være Tale om direkte at forstyrre. Da Vaarsildens Rogn lægges i April eller (som i de senere Aar i Storebelt) undertiden endog i Slutningen af Mai, og der forløber 3½ Uge, inden Ungen udflæktes,